

वस्थितायास्ते तव यद्दृश्यं हृदयसदृशं खननस्थानं विकस्तं पिण्डावटवृत्तेण विकसितम् इडभाव आर्षः [पा० ७. २. ३४.] तत्स्थानं वायुः संदधातु पूर्वोक्तेन जल-
प्रक्षेपेण तृणादिपूरणेन च वायुर्यथा पूर्वं तथा सम्यकूरोतु । कीदृशो वायुः मा-
तरिश्वा मातर्यन्तरिक्षे सर्वप्राणिनामवहेदकारिणि श्रयति गहति मातरिश्वा । एवं
पृथिवीमुक्त्वा वायुमारु हे देव द्योतनादिगुणयुक्त वायो यस्त्वं देवानामग्न्यादीनां
प्राणयेन प्राणभावेन चरसि प्राणानां भावः प्राणयम् भावे हान्दसस्थलप्रत्ययः क-
स्मै प्रजापतिवृषाय तुभ्यमियं पृथिवी वषडस्तु वषट्कृता भवतु नो हैतावत्य-
न्याहुतिरस्ति यथैषेति [६. ४. ३. ४.] श्रुतेः ॥ ३१ ॥

सुजातो ज्योतिषा सह शर्म वद्व्यमासदत्स्वः ।

वासोऽग्रे विश्वरूपं संव्ययस्व विभावसो ॥ ४० ॥

का० [१६. ३. ५.] आस्तीर्णयोरन्तानुद्गृह्णाति सुजात इति । अस्यार्थः आस्तीर्ण-
योः कृत्वाजिनपुष्करपर्णयोः प्रान्तानूर्ध्वमादत्तऽइति ॥ अग्निदेवत्यानुष्टुप् द्वितीयो
नवार्णः । सुजातः सुष्टुत्पन्नोऽयमग्निः ज्योतिषा स्वकीयेन तेजसा सह शर्म सुखं
यथा भवति तथा स्वः स्वर्गसदृशं वद्व्यं वरणीयं गृहं कृत्वाजिननिर्मितमासदत्
आसीदतु प्राप्नोतु ॥ का० [१६. ३. ६.] त्रिवृता मुञ्जयोक्तेणोपनक्षति वासोऽग्रे
इति । उद्गृहीतान्कृत्वाजिनपुष्करपर्णयोरन्तान्मुञ्जयोक्तेण बध्नात्युत्तरार्धेनेति सू-
त्रार्थः । हे विभावसो विभा दीप्तिरेव वसु धनं यस्य स विभावसुः तत्सम्बोधनं
हे विभावसो हे अग्रे विश्वरूपं बहुप्रकाररूपं विचित्रं वासः वस्त्रं कृत्वाजिनरूपं
संव्ययस्व सम्यक् परिधत्स्व व्येज् संवरणे अस्य रूपम् ॥ ४० ॥

उड् तिष्ठ स्वधरावा नो देव्या धिया ।

दृशे च भासा बृहता सुश्रुक्निराग्ने याहि सुशस्तिभिः ॥ ४१ ॥

का० [१६. ३. ७.] उत्तिष्ठति पिण्डमादायोड् तिष्ठेति । तं पिण्डं गृहीत्वोत्तिष्ठे-
दिति सूत्रार्थः ॥ अग्निदेवत्या पथ्या बृहती विश्वमनोदृष्टा तृतीयो द्वादशार्णः अन्ये
अष्टार्णाः । हे स्वधर शोभनोऽधरो यज्ञो येन सुष्टु यागनिर्वाहक हे अग्रे उत्तिष्ठ
उ उत्तिष्ठैव उत्थाय च देव्या देवनस्वभावया धिया क्रीडापरया बुद्ध्या नोऽस्मा-